

de ez még csak semmi; — az igen egyszerű dolog, mikor két különböző állásu egyén per ar lesz; — de annál nagyobb fontosságú az, mikor hasonló állásu urak lesznek per-tul. Jaj akkor foly a chanupagnei ha vendéglőben vannak; foly az édelgés a kölcsönös dicséret és káoszorongatás ha otthon vannak; jaj de szeretek én téged! Ilyen fiu kellene sok a világon mint te vagy! Oh az az első te olyan sokat, sokat mond! Ha az előtt volt valami kis titok köztök, már azt a legelső legjobb alkalommal el kell egymásnak mondani; vagy ha valami jelentéktelen kis fűcské volt köztük — azt a legelső pillanatban megbocsítani...

Egy alkalommal Viktornál látogatást tett Alfréd, s előhozta házasságát.

— Te Viktor! bizony szép egy menyasz-t szonyom lesz!

— Hanem hallod-e, hogy nekem is lesz ám?

— Te, nem hiszem, hogy te annak a hírét ne hallottad volna otthon léted alatt. Már csak kimondom a nevét, hiszen annyi mint bizonyos a házasság; — úgy hiszem bizalmasak vagyunk.

— Azt említeni se kell.

— No hát Kacsafalun lakik...

— Ah!... ne izély, mondá Viktor meg-

lepelve

— Miért? tán már sejtetted hogy ki az?

No — Kétesy Elvira!

Viktor meghökken. Elsápadt, s mintha nem jól hallott volna kérdé barátjától:

— Kicsoda a?

— Kétesy Elvira!

De már ekkor Viktor magán kívül lett.

Kirugta maga alól a széket és megragadta Alfréd két vállát hogy szinte ropogott. Aztán majdnem kiabálva beszélt hozzá.

— Mondom Alfréd, hogy ne bolondozzál,

mert...

— De bocásás el kérlek! Micsoda új komédia ez megint, s elkezdett Alfréd nevetni.

— Ah, mondá aztán kaczagva erőszttve el barátja vállát Viktor, — bizony nagy kópé vagy! De hol vetted ezt a nevet?

— Szép kérdés! Hol vettem? Hát hiszen jövődöbölmet csak fogom tán ismerni.

— De kérlek, ne t éfálj!..

— De édesem, komolyan beszélek. Én Kétesy Elvirát nőül akarom venni.

— Ah vagy úgy! Akarod, de ő nem akarja érted, és még egy más valaki sem akarja! Tudod?

— No hogy ő akarja, azt én jól tudom; de ki az a más valaki a ki azt nem akarná, kérde Alfréd guynyal, ismét felvéve fenhéjázó modorát; és a mit először kellett volna kérdeznem: mit tartozik az egész te rád?

— Mit? Hát az a másik, a ki a te házasságodat nem akarja — én vagyok!

— Te? Kedvesem! véghetetlen sajnálom! Ah de te csak meg akarsz tréfálni...

— Ugy látom hogy most egyikünknek sincs kedve a tréfához... Tudd meg hogy ő kezét nekem ígérte...

— De nekem ígérte! még pedig nem sokkal az előtt hogy Pestre jöttünk —

— Utoljára sem jövünk egy utra, szakítá őt félbe Viktor, még egyszer komolyan felszólitalk: ha tréfálnál valld be; ha pedig nem, hát én különben is haza megyek holnap, és —

— Jó, én se maradok el, holnap indulunk mondá Alfréd s kalapját véve magára hagyta Dárday ur Gárday urat, hogy ez egy egész gárda minden dárdáját szívének szögezve érezvén, halálra gondolkozva magát azok felett a miket hallott.

Másnap aztán mentek hazafele. Megint szemközt ültek mint ez előtt pár hónappal különbség a mostani meg az akkori állapotok közt csak annyi, hogy most Viktor is haragosan rágta egy szivar-végit, Alfréd meg nem zsebében tartotta kezét, de gondolkozva marozgatta vele szakálát, továbbá, hogy már most ugyan tudják hogy: kihez legyen szerencsésjők, és ez a legnagyobb különbség. — Csak úgy elvéve szólalnak meg, közbe-közbe roppant nagyokat gondolva.

— Te Alfréd, de ha te engem rászédted,

soha se bocásatom meg neked.

— Bizony hallod, én se neked...

Pauza.

— Te Alfréd, hát hogy is kezdjük meg az igazság nyomozását? hogy kérdezzük meg tőle, hogy kinek ígérte hát igazán a kezét?

— Hogy? hát hogy no?

— No hát én tudom. Én egyenesen kirokkolok vele, hogy ime, teljesült kívánságod, s most eljöttem érted...

— Ohó! ellenveté Alfréd.

— Persze...

— De akkor én mit csináljak?

— Hát azt te tudod.

— Hát én is odaálllok ugyanazon, szavakkal, s válasszon ő.

Természetesen a két fiatal ember magában szentül hitte hogy Elvira csak őt szereti, s amaz vagy uri tréfául találta ki az egészet, vagy csak rászédete: Elvira által. Hiszen az lehetetlen, hogy mindkettőnek olyan komoly ígéretet tett volna. — No bizony ez igen mulatságos dolog! De azért egyiket sem igen mulattatá az egész.

Megint csak megszólal Viktor.

— De ha kisül, hogy mindkettőnknek ígéretet tett, akkor mit teszünk Alfréd?

— Mit no?

— Én részemről lemondok...

— Nem, én legyek az áldozat, én mondom le...

— Az az, úgy veszem észre, hogy akkor mindketten lemondunk. — Erre míg nevettek is egyet.

No nem messze van már Kacsafalva. Közéleg az óra, melyben vagy egyikök, vagy másikok, vagy az is meglehet hogy a harmadik „turpissága“ kisül Alig várják, hogy helyben lehessenek.

Alfréd tüzeskedik kiváltképen. Hogy ő még ruhát se vált; a hogy van, porosan fog berohanni imádottjához; hogy így, hogy úgy...

Viktor azt még nem engedi. Együtt mennek be. Majd meglátja ő mindjárt hogy hányat ütött.

De bizony az udvarra se hajthatattak úgy be sárosan, porosan, mert a mint hallák, menykő sok vendég van ám ott. Átöltöztek hát a hogy illik egy kurta kocsmában s azzal újra szekérre vetve magokat berobogtak Kétesy uram udvarára — Bizony volt itt igensok uri nép. Ugyan igyekeztek őket végig üdvözleni, hogy aztán...

Aztán karon kapta őket a házi ur.

— No jertek a leányomhoz, mert ti őt most meg nem lennétek.

— Bizony jó lesz, gondolá a két nagy ur, az igaz hogy csak másodmagukban szerették volna tiszteletüket tenni, de hát semmi majd elmege a vén sas.

No meglelték már Elvira nagysámat, de bizony nem magában volt. Ugyan kurizált neki egy fiatal uri ember mód nélkül.

A vén sas pedig e szavakkal fordult előbb egyikhez, azután a másikhoz

— Gárday Viktor... Dárday Alfréd...

Gabel Otto cs. k. kapitány és Elvira jegyese...

Azután megfordult a sarkán és kiment. Azok odabent hadd örüljenek hogy van szerencsésjők.

Hanem erre a scénára nem volt elkészülve a két reményteljes fiatal ember.

Alfréd kénytelen volt zsebkendője segítségével az orrával bajlódni hogy kaczagását dugaszban tarthassa. De Viktor kénytelen volt a legegyszerűbb utat választani, s olyan szives hahótában tört ki, hogy könyei is megeredtek.

— Jaj beh mulatásos fiu ez az Alfréd, mondá: hogy a nag; kaczagást valahogy okadatolja; képzeljék csak... hahaha! el se tudom mondani...

Mikor aztán a két orrot kapott kérő elbucszva utnak indult, csak tartogatták a nevetést míg a faluból ki nem értek, hanem aztán, jaj kinevették magokat egy életre...

Mit sugott neked az uszonánál Elvira? kérde Alfréd.

— Hahaha! hogy mért nem jöttem hamarabb!

— Bruhuhu! Nekem is azt sugta, hogy mért nem jöttem éi hamarabb...

— Jaj bek kötni való vagyok, hogy egy „szép leány“ ígéretében biztam! kiálta fel jókedvűen Alfréd!

— Bizony, de még én is!

Szabó Endre.

Nyilatkozat.

Tolesva, 1871. okt. 16.

A minden emberi orót meghaladó terhek és akadályok leküzdése után — Istenné lett Hercules, — midőn első látogatását tevő az ó-kor deussai vigadó körében; — a büszke Junónak vágta a legmélyebb bókot, — mondván, — „Asszonyom! neked tartozom legtöbb tisztelettel: — mert ha földi pályám alatt nem üldözöl, — nem hozol annyi kísértetekbe, — mint

Isten, nem léphetem által soha Olymp csarnokainak küszöbét.

„Si licet in parvis exemplis grandibus leti:“ ellenségeim gyakori méltatlan megtámadásai — engem is — ha nem épen Istenné, — de erővel valamivé akarnak emelni. A Bicsbe magiszter „Neue Freie Presse“ ellenem szörű rágalmait, — alig hogy elhallgattatám, — az „Ellenőrben“ közzé tett adataimmal. — Ma Vas Gyula barátomtól már azt hallom, — hogy megyebeli titkos ellenségeim; — kik egy bizonyos politcái népfajhoz, — a politcái nebulókhöz, — tartoznak, — azon hirt sugdossák ellenem: — hogy azon váltóügyben, — melyet ez előtt 25 évvel, néhai édes atyám Mezősy Antal, — nehai gróf Deseffy Sámuel örökösai ellen folytatott; — mely alperesi hamis tanu Butkay János abauj megyei ügyvéd felhasználásával, — atyámra s keresetére nézve homályt vetett; — mely azonban mint a Zemplén megyei levéltárban látható, — mind a megyebeli törvényszéken Szögyény Imre elnöklése alatt 1852-ben, — mind a legfőbb semmisítő törvényszéken 1853-ban hozott ítélet által, az alperesek által felhasznált Butkay János tanu criminalis perbe fogatásával, — s atyám felmentésével fejeztetett be. — Én is érdekelve, s így becsületeembe sértve lettem volna.

Miután én a megyei levéltárba megtekinthető azon évek jegyzőkönyvei, — s az azokhoz csatolt periratok tanuskodása szerint, — se mint pénzt követelő tulajdonos, — se mint kibocsátó, se mint elfogadó, se mint forgató, — szóval a váltó keresetlei semmiféle viszonyba sem állottam; — csupán a megtámadott 73 éves öreg atyának, fiui kötelességből vettem védelmét kezembe, mind azokat tehát, kik ezen levéltárunkba megtekinthető okmányok ellenére mégis mást állítanak, — azokat alattomos rágalmazó embereknek nyilvánítom.

Mezősy László,

tolcsvai jákos megyei bizottmányi tag

Tárogató.

(Helyi, megyei s vidéki ujdonságok)

A magyar északkeleti vaspálya szerencs-ujhelyi vonalrésze tegnap „e. ünnepélyesen megnyitattván a közforgalomnak átadatott.

A vasut megnyitási ünnepélyek — mint ez alkalommal is tapasztaltuk — ma már nem birnak az ujdonság azon ingerével, mint csak ez előtt egy évtizeddel is birtak, ami valószínűleg arra mutat: hogy a vasuthálózatokba hazánk területének már nagyobb része bevonván, a még hiányzó kiépítése minden ember előtt mint egy természet szerűnek tűnik föl, melynek az ipar kereskedelem, gazdaszat, szóval az élet ezerféle érdekeire kiható értékét mindenki elismeri s valódi benső örömet szül mindenkinél, anélkül, hogy külső tüntetések kuforrásává válnek.

A megnyitási ünnepélyt körülményesen visszaadni ismétlések nélkül alig volna lehetséges, de lapunk kimért köre sem engedi meg, hogy minden apró részletet följegyezzünk. Az ilyen alkalommal elmondott beszédek tárgyaiknál fogva rendszeren chablonszerűek szoktak lenni; elismerést tartalmazván azok iránt, kik ily nagy fontosságú műveleteknél mint tényezőzők első sorban állanak.

A szerencs-ujhelyi pályarészt megnyitó bizottság, a társulat elnöke, báró Semnyey Pál, Ivánka Imre társulati igazgató; az „Union“ bark részéről báró Podmaniczky Frigyes, s a pályaeépítés műszaki osztályának jelentékenyebb tagjai, a fővárosi sajtó, nevezetesen „Hon“, „Magyar Ujság“, „Ellenőr“, „Budapesti közlöny“, „Pester Lloyd“ szerkesztőségeinek tudósítói, nemkülönbben e lapok szerkesztősége s több megyei birtokos kíséretében, reggel 10 órakor indult ki Szerencsről s 12 óra körül érkezett meg a s. a. ujhelyi pályaudvarba.

A hőbeeső állomásokon mindenütt nagy tömeg élén küldöttségek fogadták a megnyitó bizottságot, meleg szavakban adva kifejezést az örömnök, mely a megnyitás nagy horderejű ténye által a helyalja lakosságának keblét elfoglalja. Bodrog-Kereszturban az ottani ref. néptanáító, Lászka-Tolesván Prámer Alajos tolsvai plebános, S. Patakon Füzesséry Sándor helyi kath. lelkész és Ujhelyben a város főjegyzője tartottak elfogadó szónoklatokat, melyek

mindegyikére az igazgató-tanács nevében báró Sennyey Pál válaszolt röviden, de a-on melegség és szabotossággal, mely őt a legzivesebben hallgatott szónokok sorába helyezi.

Az ünnepély a megyeház nagytermében S. a. Ujhely város által rendezett 120 terítékű közebeddel lett betetözve. Az ebéd vége felé megnyitott a toastok hosszú sora is. Liszy Ede megnyitott a toastok hosszú sora is. Liszy Ede megnyitott a toastok hosszú sora is. Liszy Ede megnyitott a toastok hosszú sora is. Liszy Ede megnyitott a toastok hosszú sora is.

A közebednek, — mely közmegelegedéssel találkozott, s a melyet helybeli zenebandánk korrekt előadása fűszerezett — 3 óra után lett vége, amikor is a megnyitó bizottság tagjai kocsira ültek, hogy a 4 órakor induló vonattal Pestre visszautazzanak.

A megnyitott pálya fontosságát városunkra nézve már többször volt alkalmunk e lapok

hasábjain elmondani, mely azonban csak akkor válik hegyaljánkra nézve valóban üdvössé, ha az a Kassa-oderberg, valamit a magyar-gácsországi építés alatt levő vonalakkal is össze fog köttetni. A pálya ujhely-mihályi része jövő hó 1-ső, ujhely csapi része pedig dec. 1-ső napjában adatik át a közforgalomnak.

(!) **A magyar északkeleti** vasut, talán egyetlen hazánkban melynek igazgatása teljesen magyar s hivatalnokai is kivétel nélkül a nemzet fiaiból választottak, mi által fényesen van megcáfoltva azon balfelfogás, mintha hazánkfiak nem bírnának elég szakképzottséggel a pályára, mely fájdalom legtöbb helyütt idegenekkel van elárasztva. — Illetékes helyről értesültünk: hogy a vonal pályáerei is mind magyarok s előirt kötelesegeiknek már is kifogástalan ismeretével bírnak, míg a magyar-gácsországi vonalon éppen az ellenkező áll, ami pedig egyedül az igazgatóság hibájául róható fel.

(!) **Schön Fülöp**, ki ezelőtt 4 évvel oly kereskedést nyitott városunkban, melynek adiga szó szoros értelmében hiájával voltunk, — eddigi szűk bolt-helyiségét legközelebb egy nagyobb fogja felcserélni: hogy azt minden igényeknek megfelelőleg berendezhesse. Pest és Bécsben legújabbán vásárolt ezikkei már meg-

érkeztek, s nemcsak újdonságuk, de olcsóságuk által is kitűnnek. Lapunk legközelebbi száma e kereskedés árucikkjeiről részletes kimutatást hozand.

(!) **Fehér holló**. Megyénk főjegyzőjének neje közelebb Nyiregyházára utazván egy igen értékes mellűt a tokaji indóház éttermében hagyott véletlenül. Az odavaló pinczér Szepesy János megtalálván az asztalon felejtett ékszert a tulajdonosnál több nap mulva tett tudokozódásra azt neki készséggel visszaszolgáltatta. Mai világban fehér hollónak nevezik az ilyen embert aki jutalmon felül még nyilvános dicséretet is érdemel.

(!) **Zemplémmegyébe** királyi ügyészül Liszy Ede tisztii főügyész neveztetett ki.

(!) **Ungvárról** értesültünk hogy az ujborknak akója 8 forinton kél hordó nélkül. Ily magas árra szüretkor a legöregebb emberek sem emlékeznek.

Thea mellé. Napoleon és Pyat. A „Mode pourire“ Napoleonnak és Felix Pyatnak egy érdekes találkozását beszéli el. A két férő egy angol sétányban találkozott és köztök a következő érdekes dialog fejlődött ki: N. Ön itt van!... Merre menjek tehát hogy önnel sohase találkozzam? P. F. Tessék visszamenni Franciaországba. — Nemde jellemző?

KOLENER JÓZSEF,
kiadótárs.

IFJ. FARKAS LAJOS,
szerkesztőtárs.

BORÚTH ELEMÉR,
felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.

HIRDETÉSEK.

Reichard testvérek

s. a. ujhelyi vegyeskereskedő cég ajánlja a nagyérdemű közönségnek, bizományban lévő:

- 1) Boroszlói Meyer G. A. W. világhírű **fehér mellszörpöt**, mely mindenemű idült köhögések, mellfájások, náthaláz, elévült rekedtség, torokbántalmak s tüdő elnyálkásodás ellen világszerte a legkielegítőbb sikerrel használtatik.
- 2) A hires **pagliano-féle** szörpöt (Pagliano florenci tanártól).
- 3) Dr. Pearce Eedw. **gyomorszeszét** mindenféle gyomor bajok, étvágyhiány, gyomorgöres és főfájás ellen.
- 4) Török József **fogszivarkáit**.
- 5) Kröczer Ágoston **giliszta-cokoládéját**.
- 6) Gruber macaar-olaj haj kenőcsét.
- 7) **Erősítő italt (Mixture stomachohepatka)**, mely a meghűtések ellen, valamint a lábadozóknál kitűnően jó batást gyakorol.
- 8) **A kassai műmalom** lisztkészítményeinek raktárát, hol eme készítmények a folyó árjegyzék szerint, vitelbér számítás nélkül, a legnagyobb mennyiségben bármikor feltalálhatók, szen kivül.
- 9) Mindenféle **fűszer-, norinbergi-, dísz-, porcellán-, s köedény árut**, melyek fennirt kereskedőcégnél, a legjutányosabb árak mellett kaphatók.
- 10) **Szállítmányi és bizományi üzletét**.

Árverési hirdetmény.

Zemplénmegye törvényszéke mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Csöke László végrehajtató felperesnek 210 frt s jár. követelése kielégítése végett, a kaki 134. számú t. jkvben 507 és 508. helyrajzi sz. alatt álló Szaploncai Benjaminné, Zombori Mária alperes tulajdonát képező 760 frt becsértékű ingatlan 1871. évi nov. hó 14-ik napján d. e. 9 órakor mint első, 1871. évi decz. hó 14-ik napján d. o. 9 órakor mint második árverési határidőben Kakk község házánál a legtöbbet ígérőnek birói árverés utján eladatni fog, miről a venni szándékozók azzal értesítetnek, hogy az árverés az első határidőben csak becsáron felül, a másodikon becsáron alul is megtartatik, hogy bánatpénzül a becsár 10 %-a teendő le, s hogy a többi árverési feltételek a telekkönyvi irodában s a végrehajtással megbízott Fül-

leky László gesztelyi szolgabirónál megtekinthetők.

Felszólittatnak továbbá ezen telekkönyvi hatóság székhelyén nem lakó hitelezők, miszerint a vételár felosztásának alkalmával leendő képviseltetésük végett a hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s annak nevét s lakását az eladásig jelentsék be, mivel ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok Mizsák István s. a. ujhelyi lakos h. ügyvéd által fognak képviseltetni; felszólittatnak végül a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt avagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igényeiket ezen hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt nyujtsák be, mivel különben azok a végrehajtás folyamát nem gátolván egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt Zemplénmegye törvényszékének mint telekkönyvi hatóságnak Sátoralja-Uj-

Nyomatott Weiss Mór gyorsajtóján, S. a. Ujhelyben 1871.

helyt 1871. évi szept. hó 16-ik napján tartott tanácsüléséből.

SpillenberG Gábor,

3-1

törvényszéki h. elnök.

Ügyvédi iroda megnyitás.

Legközelebb úgy köz —, mint váltó ügyvédi jogositványokkal felruházattván, ügyvédi irodámat S. a. Ujhelyben nyitám meg.

Mit e megye tisztelt közönsége tudomására azon kérelemmel s reményben hozok: miszerint engem úgy perbeli mint perenkivüli megbízásaikkal megtisztelni kegyeskedendnek.

Lakásom a főutcán Kellner József háza első emeletén.

Bodáky Gábor.

2-2

köz- és váltóügyvéd.

Hirdetmény.

Sáros nagy és kis Patak városában a szabad verseny utján gyakorlandó húsméresi jog 1872-ik évről három évre vállalkozás mellett S. nagy-Patak városa házánál folyó év nov. hó 15-én reggeli 9 órakor ki fog adatni, a vállalkozni kívánók a feltételeket addig is alulírott jegyzőnél megtekinthetik.

S.-patak, 1871. okt. 10.

SOMOSSY IMRE,

3-3

S. patak városok közb. jegyzője.

Haszonbéri hirdetés.

A szepesi püspök, és káptalan, lizskai javaihoz tartozó 5 körcsma, egy vendéglő, egy husvági mézarszék, halászat, s egyéb kisebb kir. haszonvételek ez év október 29-én fognak köz árverés utján haszonbérbe adatni, a lizskai uradalmi tisztartói hivatalnál.

2-2

Előzetes
Egy évre
Félévre
Negyedévre
Előzetési
valamint mind
lennay a szer
ségez S. a. U
bérmény. kül
Köziratok ne
nak vissza-
Nyit térbe
sor 10 kr.

44-ik

Term

Buza } bánát
" }
" }
Arpa malatán }
" } 2-od rai
Zab }
Kukoricza bá }
" } 2-
Bab }
Káposzt. rep }
" } bán

Szer
B. K
Lisz
Sáros
S. A

S. A
Sáros
Lisz
B. K
Szer
Misk
Pest

Sz

Midőn
megtörtént
kétségem n
sőbb a „P.
épületet“ c
tam, melyb
maradvány
tését is egé
sejtem ve
nemzet, me
zásokkal m
des utját e
csalattatik,
vezetnek.

Ime a
kább szom
dig csak r
már mások
elég hogy
mivelésünl
gatására u
dekközöss
nyában fo
érdekeink
betolyásu
lunk oly o
mogatásán
hogy pén
máztóbbá
bennünke
tikai hely
judó alko
untalan a
Való
Es minde
mény ere
sírásói sz
független
rint az 18
208